

Derne, saa kan man fuldt stole paa den Erklæring, der afgives af den jydste Kommissions Formand, og navnlig naar der er Tale om Salg, tror jeg, at det er af ikke ringe Interesse. Man kan let tænke sig, at vedkommende paa Sjælland har anskaffet sig en Hingst til en ikke ringe Pris; i disse Tider kan man ikke købe en Hingst i Sylland uden at komme ud med 10, 12, 16, 20,000 Kr., ja man har Eksempel paa, at der er budt 22,000 Kr. for en jydsk Hingst, og jeg er altsaa ikke gaaet for vidt i at nævne disse Tal. Er der købt en saadan Hingst, og er den kommen over til Sjælland, og det saa afhænger af den derværende Hingststuekommissions Formand, om denne Indkøbspris skal anses for at svare til Hingstens virkelige Værdi, saa vil det ses, at naar vedkommende er en Modstander af jydste Heste, saa har han ondt ved at forstaa, at der er givet saa mange Penge ud for en saadan Hingst, og Erklæringen vil blive derefter; men jeg haaber, at den ærede Minister vil medvirke til, at Forholdene blive saa solide og funderede, som de fortjene at være. — Hvad det næste Punkt angaar, Citra c.: „indtil 12,000 Kr. til Tilskud til Lønning af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug“, har jo dette Punkt, Oprettelsen af et Konsulentkontor, ikke vundet udelst Tilfredshed overalt i Landbosforeningerne. Der er adskillige af de Folk, som ellers have taget ikke saa lidt Del i den offentlige Diskussion, vedvarende saa vel Landbrug som Husdyrbrug o. s. v., der have set saaledes paa Oprettelsen af dette Kontor, at det ikke vil være til Held for Landbruget. Man er med andre Ord bleven bange for, at det bliver taget for meget ud af Landbrugets Haand, og at det vil altfor meget komme til at ligne et ministerielt Kontor, saa at disse Konsulenter fra de private Foreninger blive mere et Slags fuldmægtige, som man sammenkalder til Raadslagning og Konference, og derefter har Ministeriet mere Haand i Haand med dem, end det tidligere har haft. Saa vidt mig bekendt, har Konsulentvirksomheden tidligere ligget under det sgl. Vandhusholdningselskab, og hvorvel det nu ligger under en af dette Selskabs Præsidenter — og derom kunne vi vist alle være enige, at den vedkommende er en meget arbejdsdygtig Mand, der nok kan udrette et Arbejde og har gjort et meget godt Arbejde paa mange Omraader — kan man dog ikke undgaa at nære nogen Betænkelse ved den Maade, hvorpaa denne Sag er ordnet, idet man føler, at der er gledet noget bort fra Landbruget og dets Repræsentation over til at være stillet i Ligged med de øvrige ministerielle Kon-

torer, og det forekommer mig, at efter som vi have haft Beslighed til af og til at høre, at Ministeriet er overbeholdt, hvilket jeg tror er rigtigt — vi have jo liggende for os et Forslag om Oprettelse af et nyt Departement — og at dette Ministerium har et meget stort Arbejde, som er blevet i høj Grad forøget ved de betydelige Love, vi have faaet i de senere Aar, skulde man ikke gribe saaledes om sig for at faa mere lagt ind under Ministeriet, end der er i Forvejen. Jeg vil derfor mene, at hvorvel jeg ikke ønsker, at man skal stryge disse private Konsulenter, da de paa enkelte Omraader vist næppe kunne undværes og i det hele ikke gøre saa lidt Nytte, vil jeg dog gerne henstille, om man ikke kan faa nogen Forandring med Hensyn til den Maade, hvorpaa Overledelsen af disse private Konsulenters Virksomhed foregaar. Jeg skulde ikke have noget imod, at der anvendtes en Sum til private Konsulenter — hvorvidt den her foreslaaede er passende, tør jeg ikke udtale mig bestemt om — men i alt Fald mener jeg, at den Sum, der er foreslaaet under Citra d, er altfor lav. Hvis den ærede Minister maatte være villig til at forhøje de 70,000 Kr., vilde jeg anse det for meget ønskeligt, men hvis det ikke skulde lykkes ad den Vej at faa Summen under d forhøjet, vilde jeg sætte overordentlig Pris paa, at man delte Summen under c og d, der tilsammen udgør 20,000 Kr. paa en noget anden Maade; helst maatte der være lige meget til hvert af disse Citra, altsaa 10,000 Kr. til hvert. Hvad har man tænkt, at Beløbet under Citra d skal anvendes til? Det er til Understøttelse af andre Foranstaltninger, der iværksettes af Foreninger, og paa anden Maade end ved Præmiering paa Dyrskeer, sigte til Fremme af Husdyravl og Husdyrbruget. Jeg skal tillade mig at minde om, hvorledes § 9 i den gældende Lov af 1ste April 1887 lyder; den lyder saaledes: „Den i § 1 under Nr. 4 opførte Sum kan af Indenrigsministeren anvendes til Understøttelse af Foranstaltninger, der iværksettes af Foreninger, og som paa anden Maade end den i de foregaaende Paragraffer omhandlede Præmiering sigte til Fremme af Husdyravl og Husdyrbruget, naar Indenrigsministeren efter indhentede Erklæringer bl. a. fra vedkommende Landbosforeninger anser dem for i en fortrinlig Grad at egne sig til at støttes af Staten, saasom: Avlsforeninger for alle eller enkelte Arter af de i § 2, 5te Stykke, nævnte Husdyr; Foreninger for Opdrætnings- og Fodringsforsøg; Foreninger til Anskaffelse og Udstationering af fortrinlige Tillægsdyr; Præmiering af